

[C. O. Pedersen.]

mødt: jeg har aldrig nogen Sinde truffet nogen, som ikke meget gerne vilde have den Valgfrihed, som dette Lovforslag byder paa. Og ved Siden af denne Valgfrihed, ved Siden af Bevarelsen af den gældende Retsopfattelse i Befolkningen og Bevarelsen af Selvejet er Valgfriheden Kærnen i det Lovforslag, jeg her har forelagt. Og de tre Fundamenter, som Lovforslaget hviler paa, anser vi for saa vigtige, baade for Sagen selv og for Ungdommen, at vi naturligvis maa fastholde dem.

Med Hensyn til de øvrige Bestemmelser i Lovforslaget, Bestemmelserne om Pengeløb og alle mulige andre Bestemmelser, er vi yderst villige til Forhandling; og jeg skal da slutte med at udtale det Haab, at der kan komme et Resultat ud heraf; og med disse faa Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Ulrich: Paa mit Partis Vegne skal jeg have den Ære at forelægge for dette høje Ting Forslag til Lov om Statens Indkøb af Jord til Oprettelse eller Udvidelse af mindre, selvstændige Jordbrug og Ydelse af Byggeslaan til disse samt Bortleje af Jord til Kolonihaver.

I dette Lovforslag rummes de Tanker, som det konservative Folkeparti gennem en Aarrække har gjort sig til Talsmand for paa det Omraade, som hedder Udstykning af Jord til Husmandsbrug. Det er ikke dette høje Ting ubekendt, at det konservative Folkeparti gennem Aarene har advaret i meget høj Grad imod at gaa til en Forcering af Jordudstykningsen. Det konservative Folkeparti har anset det for at være et farligt Eksperiment at gaa til en stærkere Jordudstykningsen, end Tiden i sig selv krævede. Den Jordlovgivning, der har fundet Sted her hjemme, har i nogen Maade villet animere de unge til at give sig ind under Statens Varetægt. Dette har vi Gang paa Gang advaret imod, ligesom vi har advaret imod, at Staten skulde lokke unge Mennesker ind i Forhold, som senere viste sig ikke at kunne opfylde de Forventninger, som man nærrede, da man gik ind i dem.

Det Lovforslag, jeg her har den Ære at forelægge, giver Udtryk for de Betæneligheder, som de Konservative har haft ved den forcerede Jordudstykningsen, og fastlægger de Rammer for en saadan ved Statens Hjælp foretagen Udstykning, som vi mener er forsvarlige i alle Maader og ikke

gaar ud over de Rammer, som vi kan tænke os bestaaende i Fremtiden.

Som vi altid har gjort tidligere, praktiserer vi det paa den Maade, at vi i en enkelt Lov samler de forskellige Udstykningslove, som eksisterer i Øjeblikket — jeg maa i denne Forbindelse udtale min Glæde over, at Regeringen selv i Aar har anerkendt dette Princip for at være det rigtige.

I Kapitel 1, som indeholder Statens grundlæggende Foranstaltninger, fastlægger vi de Midler, som kan anvendes til en saadan Udstykning, og disse Midler er Renter og Afdrag af Jordfondens Formue. Jordfonden er jo blevet til gennem Vedtagelsen af Lensloven, og dens Størrelse er vel nu fastlagt endeligt, idet alle Len og Stamhuse er afløst, og den beløber sig i Øjeblikket til rundt regnet 100 Mill. Kr., hvoraf de ca. 90 Mill. Kr. er de indbetalte Afgifter, og ca. 10 Mill. Kr. er indvundne Renter. Disse 100 Mill. Kr. ønsker vi nu gennem Lovforslaget baandlagt til fremtidig Udstykning. De Renter og Afdrag, der indkommer, og som vel kan regnes til ca. 4 Mill. Kr. aarlig, vilde jo vokse med Tiden, idet der vilde komme Renters Rente til, saa i Løbet af en Snes Aar vilde Beløbet være fordoblet; men vi ønsker altsaa Beløbet fastlagt til Anvendelse til Udstykning.

Det er vort Ønske, at Staten derudover ikke skal have nogen Udgifter eller nogen Opgave paa dette Omraade. Vi ønsker, at Jordudstykningsen skal hvile i sig selv, ud fra den Betragtning, at man ikke stadig Aar efter Aar skal blive ved med at bevilge store Millionbeløb til Fremme af unge Mænds Etablering indenfor Landbrugserhvervet, naar Staten ikke samtidig ser sig i Stand til at yde lignende Millionbeløb til unge Menneskers selvstændige Etablering indenfor andre Erhverv.

Vi ønsker, at man skal komme til en aarlig tilbagevendende Klarhed over Jordfondens Midler, som det i Øjeblikket er overordentlig vanskeligt at faa et Indblik i; vi ønsker, at Finansministeriet hvert Aar skal møde med en Status over Jordfondens Midler, samtidig med at der gives Landbrugsministeriet en Meddelelse om, hvor store Renterne og Afdragene maa formenes at blive i det følgende Aar, for at man derefter kan vide, i hvor stor Udstrækning man i det paafølgende Aar kan gaa til Udstykning. Vi ønsker ikke, at det skal være et ganske bestemt Beløb, der skal anvendes; vi ønsker, at et Beløb, der spares det ene Aar, kan overføres til det